

Liblikas mõtles natuke. Korraga hüüdis ta:

„Nüüd ma tean! Eile nägin suurt mailille metsas vana tamme all, seitse lumivalget õiekellukest pika varre küljes.“

„Kas tamme all ei ole pime?“ küsis lilleneiu.

„Ei ole! Mitte sugugi ei ole pime!“ seletas liblikas. „Tamm on vana, tal ei ole palju oksi, igalt poolt pääsevad päikesekiired läbi.“